

[Lizzie Lichtenberg]

der skal være en større individuel tildeling af, end der er i dag.

Det er vældig godt at kunne se det hele som en stor masse, men når udgifterne vil stige fra 10 mia. kr. i 1990 til 15 mia. kr. i år 2000 opgjort i 1990-kroner, bliver vi nødt til at tage hensyn til det og finde en løsning. Men hvis viljen er der, vil vi også finde løsningen.

(Kort bemærkning).

Baadsgaard (S):

Det er egentlig lige meget, om man kalder dem ældreboliger eller serviceboliger, og det tror jeg såmænd også folkepensionisterne og de ældre er ligeglade med. Det, det drejer sig om, er, om de får råd til at bo i dem, hvis boligudgiften bliver beskåret.

Fru Lizzie Lichtenberg siger, at man skal se på hele familiens økonomi. Det er vi da enige om, og derfor tager jeg også et meget enkelt eksempel, nemlig en enlig folkepensionist uden anden indkomst. Det er da til at overskue. Så spørger jeg: Vil en sådan fortsat kunne bo i de boliger, vi bygger og forhåbentlig fortsat vil bygge, hvis man beskærer boligudgiften? Det skal ses i sammenhæng med andre tiltag, man planlægger på det økonomiske område. Jeg har bemærket, og det har da også været fremme i debatten, at det skal holdes op mod f.eks. skattelettelser. Men disse mennesker betaler ikke skat, og så kan de ikke få nogen skattelettelser.

Jeg synes, vi meget tydeligt har fået dokumenteret det, som har været svært tidligere, når vi talte om skattelettelser og fordelingsbyrde, at når man skal til at finde pengene til disse skattelettelser, rammer man nogle mennesker, som ingen skattelettelser får eller i hvert fald en meget lille skattelettelser, der slet ikke modsvarer det, som de bliver pålagt af øgede udgifter. Det er det, jeg har bedt fru Lizzie Lichtenberg om at forholde sig til.

(Kort bemærkning).

Lizzie Lichtenberg (KF):

Hr. Baadsgaard tager netop en befolkningsgruppe ud af sammenhængen, og det kan vi så også bruge øvelsen på, men jeg har netop pointeret, at vi gerne vil have et socialt afbalanceret boligområde, og det gælder selvfølgelig også, som jeg sagde i mit første indlæg, ældreboliger. Der er en særlig lovgivning om dem. Vi ønsker

at gøre den kommende subsidieordning – boligstøtte, eller hvad vi nu kalder den – så individuel, at netop de tilfælde, hr. Baadsgaard nævner, vil blive tilgodeset.

Jeg synes ærlig talt ikke, at det skal være en ældrepolitisk diskussion, for vi vil gerne have et varieret udbud, og da vi hele vores liv har prøvet selv at erhverve eller leje den bolig, der passer til vores familie og vores økonomi, er det det, der skal være overskriften for mig også vedrørende de ældre borgere. Men når man har en speciel gruppe og en speciel boliggruppe, skal tingene selvfølgelig høre sammen. Jeg har sandelig en fortrøstningsfuld forventning om, at det er det, regeringen mener, når den siger, at man vil have en socialt velafbalanceret boligpolitik på området. Det ønsker vi i hvert fald.

Formanden:

Og endnu en kort bemærkning til hr. Baadsgaard.

(Kort bemærkning).

Baadsgaard (S):

Jeg vil gerne kvittere for fru Lizzie Lichtenbergs bemærkning om, at der selvfølgelig skal tages nogle særlige hensyn til denne gruppe, og jeg må gøre opmærksom på, at den gruppe, vi taler om, altså er folkepensionisterne. Det er ikke sådan en lille håndfuld mennesker.

Men jeg er glad for bemærkningerne og håber, at regeringen også vil tage hensyn til dem, når regeringen går i gang med de bebudede beskæringer af den individuelle boligstøtte.

Formanden:

Så er vi tilbage til ordførerne.

Holger K. Nielsen (SF):

Baggrunden for denne redegørelse er den dagsorden, som Folketinget vedtog den 6. april. Som bekendt var det spørgsmålet om lavere huslejer, som var temaet for debatten den 6. april. Man kan unægtelig ikke påstå, at redegørelsen i noget særligt omfang behandler spørgsmålet om lavere huslejer, tværtimod vil de fleste ideer i redegørelsen notorisk medføre højere huslejer. Når det betænkes, hvad der ifølge dagsordenen af 6. april burde være temaet, må det som indledning siges, at redegørelsen rammer ret skævt.